

ՀԱՐԱ Մանգումեի Էփեսոսի ԲԱՐԱ

Յուդիկի բաղրա իրին... 60 շրշ.
Իսթանբուլ իրին... 60
Ե. Ֆ. Բաթալյան իրին... 60

Սահրաի իմրեհա
ՊԱՐԱՊՈՆՏ Ե. ՓԱՆՈՍՆԱՆ
Մ-Ե-Գ- - Է Է-Է-Է-Է-Է 117
Շիրի-Քեռուդուլաճի Գառնուդուլաճի
Direction du journal
MANZOUMEI EFKIAR
ChichliGrand Rue Kiathané

شعبه چاپ و نشر
شعبه چاپ و نشر
شعبه چاپ و نشر
شعبه چاپ و نشر

شعبه چاپ و نشر
شعبه چاپ و نشر
شعبه چاپ و نشر
شعبه چاپ و نشر

Ա.Զ.Գ.Ա.ՅԻՆ

Ազգիկի Սիրուն Էֆեսոսի.
606 Ինքիմարկինիդե կեօրե, կիւեա պէն բարաճա սեփի հայտե տէյիլ իմրիմ, իւնքի ԷՍ սէնէտէն պէ թու կազեթաճըրիգ իթմէքտէ, միւ-քեաֆաթլարա նաիլ օլմագ տա. վէ մրգատար քիֆաեեե տէ ալիեեեապ-լըգլար կեօրմէքտէ իմրիմ, հայ-պոն քի, հաղրգաթը հայ պէթյիլ օլմագ տա, տապան տապանա գրտ աը վուգու պուլմուլ տուր. ալէլ խոսուս քէնտի թապիաթըմա օ. գատար ճէնապ թաշըմալըգ տեղիդուսու վար տոր քի, սոն տէ րեճէ մէգուրիեթ ինքիմէ օլմա-տըգա քիմէե սրիւր աշըպ վէ պոնոն էյմէե թէնէգլիւ իյէ-մէքլիք պուլունմարդը հայտե, 9 ալուան պէրու եալան եերտէ քէն-տիմի գարուրէթ թէնէգլիւն կեօ-թըմալըգ իթմէքտէ իմրիմ քիմէք լիկիմ ինքիմալտէն տէյիլ տիր. վէ կիւեա պաղրարըն գանընճա, նիյէ համրիեթլիք վէ սախալէթ-լիք մագհար պուլունմագ տա ի միյիմ, հէր քէն գանն իյէ վէ չիւպ ճէ իյէ չոգ չէյիլէր սէյիլէեպիլի. Լաքին հաղրգաթը հայ իսէ գէրիէ գատար տէյիլիքլիք, ալէլխուսուս պիգ հէր չէյիլ աշըգտան սէյիլ-մէմէյիպ, անճագ նէգաթէթ տա, իրէնէնտէ անլաթտըմա մէճ պուր պուլունտու զուժուգտան, պա զըլար էօյլէ գաննարա գահիպ օլ մագ տա վէ պիգ տէ թէնէթի գա-րոգրէթտէ գալմալա մէճպուր պու-լընմագ տա երթ. իմտի. պուլունտան գի-եաեա պիր չէյիլ սէյիլէեթմէթիկի-միգտէն համրիեթլիք քեաթ զաթլա-րըն իմտա վէ սախալէթլիք ինքի թէնա իտէրէք իթմիֆա իտէրիգ.

Բաթրիգ Ամեն. Սրբազան հաղ-րէթլիքի Պէյոշու Ս. Երրորդու թիւ քիլիսէսի Աւագ երէցի Միլը-եան Ար. Տ. Յովհաննէս աւագ քահանայա պիր օրհնութեան կոն-գակ իրալ իտէրէք, պուլունտ թաշըա ֆուգարա քիլիսէթլիքն էլպիսէի րուհանիք վէ ալանի մուգատտէս վէ քիլիսէ քիթապ-լարը իհտա իթմիլ օլան գէվաթըն էսաթիսի մէտհ ու սէնա իյէ եաթ իթմիլ. վէ իյպու համրիեթլիք ին-տէն տօյլը քէնտիլէթլիք պէնանը թէնէքթիլ իյլէմիլ տիր.

Պուսա Աւաշորդը Արշարունի Գեր. Տ. Յովհաննէս վարդապետ վիւճուտեա խաթալըգըն թէտա վի իթմիլիք իւզրէ տիւն Տէր-թաաթէթէ կէլիլի տիր.

Բաթրիգ Ամեն. Տ. Մաղաքիա Սրբազան հաղրէթլիքի Էֆեսոսի կիւն Բաթրիգ խանէ գառու քէհ-եաթ Տէր Ներսէսեան իզգ. Տիգ-րան էֆ. իյէ պէրապէր Մաղ. ինք շիւմանուա աղիմէթ իտէրէք, պաշ քեաթիպ աթուֆ. Թահսին պէյ էֆ. հաղրէթլիք իյլէ միւլա-գաթ իթմիլ տիր.

Պու սէնէ Արմաշա Սիւմապու-տան վէ ճիվար չէհրիլէրտէն 4000 գատար ուխտալար պոչլընուպ, Վանքա 6-700 իրա գալտար հա-սըլաթ օլմուլ տուր. Արտաւոր-լարըն կիտիպ կէլմէլէրի քէմալը իսթիւրահաթ վէ ինթիգալա վու-գու պուլմուլ տուր.

Ջապիլիք նէգաթէթի ալիեթի թարաֆընտան պու քէլըք վէրի լէն թալիմաթ մուհրապինճէ, վիյա-եաթը Եհաննէսէն Տէրաաթլիք կէլէն էֆրաթը միլիթ հաղրգընտ հիյ պիր մուսալէի թէմիեթ ինք րա օլունմաեաճագ, վէ իսթէթիք-լէրի եէրէ կիլմէլէրի միւլաա-տէ օլունմաճագ տիր.

Պապուրթտան եօլա չըգարըլան 10 էրքէք վէ 3 գրգ էօքսիւզ չո-ճու գլար չարչէնպի հիւնիւ Տէր-թաաթէթէ միւլաաթլիք իտէրէք աղըրուճա Ս. Փրկիլ խաթալալանէ սի Որանոցըն կէօթիլ իրիւլիւ չիւր տիր.

Բաթրիգ Ամեն. Տ. Մաղաքիա Սրբազան հաղրէթլիքի պու քէրիլէ պիլիսէսի Որանոցլար իտարէլի-րիւն պիր Շիւբարալկան իրալ ի տէրէք, պարլնտըրըլան էօքսիւզ չոճու գլարըն նէ՝ իմ վէ սէնաթ թահսիլ իթմիլէրիլի վէ անլէրէ նէ՝ տիլիւ եէմէքլէր վէրիլիկի-նի պա րաթըթ օ Բաթրիգ խանէեթ պիլտիլմէթլիք մէգթիւր իտարէ լէրէ էմր ու իշար իյլէմիլ տիր.

Ավսթրիա-Մաճաւ իմրէթաթ-րիցաթը միլիթէթիլիք էլիգալէ-թիլ իսթիւրահաթը րուհը ինքն, եարընքի րազար կիւնիլ Պէյոշ-լունտա Բանկալթիլիք քեփիլ Վի-լէնա Միլիթարեան Վանքը քիլի սէնիլտէ Ս. Պատարազ Թաթարիս օլունուպ, մուսիլալիլէն Պաշտօն տուլալարը ինքա օլունմաճագ տիր.

Էկիւն Աւաշ. Տեղապահ Երու-սաղէմի գիւնաթիլ իթմէք ինքն Բաթրիգ խանէտէն միւսաաթէ թա լէպ իթմիլ, վէ իյպու թալէպիլի մուլաֆաթ աթ օլունմուլ տուր.

ԹԷՎԱԼԷԼԻԹ

Շուրաի Տէվլէթ աղալըրը՝ Թէ-լէկրաֆ վէ Բոթա նէգաթէթի մէճ-լիսի լէիւ վէթիլ մապըգ սաաթ. Բէյաթ պէյ էֆեսոսի հաղրէթլի-րիւն.
Շէհր Էմանէթի տալիլիլտէ Շի-լէ գաղաթը գալմագալըրը՝ Միլա-լընքը գալմագալմը իզգ. Հասաթն պէյէ.

Բիւլէթիլն սանճաղը պիտաթէթ մաճքէմէսի միւտաթի ումուլի միւսաթիլիլ Մէքթէպը Հոգու-գը Եհաննէ մէգուլարընտան Ռի-ֆաթ էֆ. եթ թէթիլ պուլունու-մուլ տուր.

Մէլիսը Մէարիֆ աղաթընտան սաաթ. Հիքմէթ պէյ էֆ. եթ թէթ-իլն ուլէա սընթըր սանիսի, մու-հասէպաթը աթիլա մուհասէպէսի մէաթիլիլ չիւպէն միւլէյիլը կէվէլի իզգ. Մէհմետ Էմին էֆ. եթ թէթիլն սանիլ սընթըր սանիսի, վէ մուհասէպէի մէքթիլ լէ վարի-տաթ գալէմիլտէ էվլաֆ մասաթը քեաթիլիլ ինքն էֆ. իյէ Խալի-նէի էլիլիլ սիւնիլ ալվալ գալէմի միւլէյիլ Ռիֆաթ պէյէ, վէ Բու-սուլմաթ Էմանէթիլ ճէլիլէսի ու-մուլը թէթիլ ինքնէթիլտէ միւս թալտէմ Դըզըլ Վիգէ րուսուլմաթ միւտիլի սապըգ իզգ. Ալի Ռիգա-է-ֆէնտիլէ սանիլ սընթըր սանի-սի, վէ Մէլիսը Մէարիֆ պա-քեաթիլա մուսաթիլիլ Չիւհտի էֆ. եթ սալիսէ թիւթ պէլէրիլ թէվլիլի պուլունուլ տուր.

ՆՐՇԱՆ

Մէլիսը Մէարիֆ աղաթընտան սաաթ. Հաճի Չիհրիլ էֆ. հաղրէթ-լիք ինքն թէպտիլիլ Չիհրիլ, վէ Ռիա-սա պէյ իյէ պաշ քեաթիլա խալիլ է-տիպ պէյէ, վէ Տիվանիլիլ սան-ճալը մուհասէպէթիլ Սալիլ Չէ-քի պէյէ Չիհրիլ Մէարիլ. Գալաթա էթմաթ էնէպիլիլ կէօթիլիլ նաղըրը աթուֆ. Ճէմալ պէյ էֆ. հաղրէթլիք ինքն թէպտիլիլ Չիհրիլ Օսմաթ. Մաճքէմէի թէմիլիլ իս-թիլտա տալիլէսի աղաթընտան սա-աթ. Պէթըր պէյ էֆ. հաղրէթլի-րիլն Չիհրիլ Մէարիլ. Մէլիսը Մա-լիլէ աղաթընտան սաաթ. Պէթըր պէյ էֆ. հաղրէթլիք Չիհրիլ Մէ-արիլ. Մէլիսի Մալիլէ աղաթըն-տան սաաթ. Մուլաթաթ էֆ. հաղ-րէթլիք ինքն թէպտիլիլ Չիհրիլ Օսմա-նի Նիլալը զիլլանլարը ինքնէթ վէ ինքն պուլունուլ տուր.

ՏԱԽԻԼ ԻԵԼԷ

Տիւնքի կիւն Սէլալըգ րէսմի ալիսի Համիտիլիլ ճալիսիլտէ ինք-րա պուլունուլ տուր.

Արնալունտու պուլունտան ֆէրիգ սաաթ, Սաաթէթիլիլ րաշա հաղրէթլիք ինքն թէթիլ ի-նքն ալիսիլ Գոսօվաթան Տէպրէ սանճաղըն կիլմիլ տիր.

Ամէրիպ օէթիլիլ ճէթիլիլ Ս. Սիւրաուս կէլէճէք հաթթու Տէր-թաաթէթէ կէլէճէք տիր.

Եհաննէ մաճքէթիլ Ռէթ. ինքն գաղաթը հիւքիլ մէք գո-նաղըն թալիլիլ ինքն իրաթէթ Սէնիլիլ սուտուր իթմիլ տիր.

Օսմանը Պանգալը միւտիլը Ումուլիսի Սըր Համիլթըն Լանկի-լէ մուսաթիլիլ ճաաթ. Բանքիլիլ պէյ հաղրէթլիք ինքն էվլէթի կիւն Մալի-նէ նէգաթէթիլ կիտէրէք, նաղըր աթուֆ. Բէյաթ պէյ էֆ. հաղ-րէթլիք ինքն միւլաթաթ իթմիլ տիր.

Նիլտէտէ իմարէթ տիմէքլէ մաաթիլ թարաթա ՄԼԷ պիլ շըլ. մաթաֆիա պիր հիւքիլ մէք գո-նաղը եաթըլմաթըն մէգուլարիլ վէրիլիլ տիր.

Իսթէնտէրիլիլ իյէ Բօրթ. Սա-լիլ վէ Սիւլէյիլ աղաթընտան եէր ալթընտան թէլէկրաֆ խաթթլարը թէնէսի իթմէք ինքն պիր վաթթ-տան պէրու. Իսթէնտէրիլիլ Կիւլէկրաֆ Կըմէնիլ նաթընտաթի գուլաթնա իյէ Մըսըր իրաթիլիլ պէյ ինք-տէ ճէրէեան իտէն միւլաթէրաթ պիր նէթիլէ պուլունուլ տուր.

Ավսթրիա տէվլէթիլ թարա. ֆընտան էվլաթիլիլ Ումուլիլէ տալիլէսի թիլիլ սանիլ սաաթ. Ահմետ Աֆիֆ Դաշա հաղրէթլիք ինքն Թրանսուս Թօզէթ Նիլալըն պի-րիլիլ թիւթ պէսիլտէն պիր գը-թաթը վէ Թօքու ֆէրիլիլ սաաթ. Բիգա րաշա հաղրէթլիք ինքն էր-քեանը հարալիլէ միլիլիլաթըն-տան սաաթ. Սէյիլիլ րաշա հաղրէթլիք ինքն վէ գալթընտա-թիլիլ Կաթըլաթըն միւլաթէ-լիլ թիւթ պէլէրտէն Նիլալը վէ-րիլիլ տիր.

Պու աղաթընտան Թաշընտա վաղը Եհաննէ պաղընտ Թէթ. Բօթընտա գօթիլ Հաճան էֆէնտի-նիլ թալթը իտարէթիլտէ պուլուն-տան գուլաթնաթըն աղթիլիլ թիլիլտէն Ալի. հալմէ մէնթաթընա մալաուս օլարաթ Բէթըր Դըզը նամ կիլիլիլ օնոն ֆէվրէ-լաթէ սուրէթէ ինքա օլունա-ճագ տիր.

—Ստախոսութիւնն ծաղրելի ու արհամարհելի ծածկոյթն՝ վաղ կամ անագան կը պարզուի մարդոց առջեւ։ Ի վեր հանելով նորատակ ծածկուած անձին բոլոր թերութիւնները։

—Ճարտարութիւնն ու հնարք՝ ժամանակի մը համար միայն կըրնան պաշտպանել ստութիւնը։

—Կարելի չէ որ մարդ մը որ և է գործի մէջ յաջողի առանց ճշմարտութեան, և առանց ճշմարտութեան սկսուած գործի մը վախճանը շատ տեսուր կըլլայ։

—Ամենափոքրիկ ստախոսութիւնն իսկ՝ որուն ախքան կարեւորութիւն չես ընծայեր՝ կրնայ որ մը խայտառակի գրեզ յանա կընկայ։

—Եթէ կը փափաքինք յապագային ու է թշուառութենէ դերձաւ, ջանանք մեզ ուղեցոյց ունենալ ճշմարտութիւնը։

—Ճշմարտութիւնն բնաւ իւր արժէքը չի կորսնցուներ՝ մարդկային նախատանաց և արհամարհանաց մէջ։

—Ստութիւնն կը նմանի այնպիսի ներկի, որոյ քի յին երկու աւուր համար է։

—Կրակը՝ ոսկուն փորձաքարն է, ոսկին՝ կնիքն է, և կնիքն՝ առն է։

—Ձուկն և հիւրը՝ երեք օր վերջը գէշ կը հոտին։

—Շատ փոքր է հողին, եթէ երախտաց յիշատակն պահելու տեղ չունի։

—Ապերախտութիւնն՝ վատ սրտից նուաստութեանց յետնա գոյնն է։

—Երախտագէտ լինի, և ահա մեծ ես քան երախտաւորն։ Ներումն խղիւղէ՛, և ահա վեհանան կը լինի քան ներողն։

—Տատերը յաճախ խիտ աղահալէ-ղիւր են իրենց իրաւացի, բայց ոչ երբեք վճարող պարտուցի։

—Ամէն վնասակար թշնամիներն՝ կեղծաւոր բարեկամներն են։

—Խրատն հակառակ կ'ազդէ՝ եթէ ընկերացած չէ նա զործնական։—ճշմարտագէտ առաքինութեան լուկ տիպար մը միայն հազարաւոր հմտայից մատեններէ և յուզիչ քարոզներէ աչելի բարոյացուցիչ է և պիտեմատու։

—Երկրիցը յաճախ կը բանտէ ի խաւարի հազուադէպ հանճարներ։

—Նա որ չուզեր իւր թերութիւններն տեսնել՝ չի կրնար լինիլ կատարեալ։

—Բարեկամին վերջը՝ թընամ լնոյն համոյրէն լաւ է։

—Արկածից, փորձանաց և անձկութեանց մէջ միայն կը ճանաչեմք մեր ճշմարիտ բարեկամը։

—Հրաւիրուած տեղը երթալու մի ամաչեր։ Իսկ չի հրաւիրուած տեղն երթալով՝ ուրիշին նեղութիւն մի պատճառներ։

—Ամէն մեղքի անկեան քարը՝ անհաւատութիւնն է։

—Կը պատժեմք վեք զմեզ, երբ զայրա կատեմք։

—Սիրելու լինելու գաղտնիքն՝ ինքզինքն հաճելի ընելն է։ Կուզես վայելիլ ծնողացդ՝ դատարարական գեղեցիկ սերն՝ եղիր հըլու և մարդագեղց և պիտի լինիս միշտ սիրելի։

—Եթէ դուն քու յարգք չես

ճանչնար՝ ինչու ուրիշներէն քու յարգք ճանչնալու հրաշք կ'ակնկալես։

—Ձար մարդը միշտ չար է, բայց չարագոյն ևս համարելու է քան զամէնն, երբ սուրբ լինել կը կեղծէ։

—Ամենաօգտակար և յահաւոր զբաղումն է ուսանիլը։

—Յիշողութիւնը մշակելու ևս քրելու համար պէտք է նախ ջանալ կատարելագէտ հասկնալ ինչ որ կը տեսնուի, կը լսուի կամ կը սովորիմք։ Հարեւանցի լսած կամ ուսած բանելինս՝ ինչպէս որ մեր մտաց մէջ չեն տեղաւորուիր, այնպէս ալ չեն արմատանար մեր յիշողութեան մէջ։

—Պարտուց ծանօթութիւնը կազմուած է զմարդ և կատարումը կը մեծցունէ։

—Ամօթ և երկիւղ՝ մեղաց դառն պտուղներն են, և պարտութիւնը չի մեղքերէ՝ որպէս զի Աստուծոյ և մարդոց առջեւ երեւելու չ'աւանջիմք։

—Կեղծաւորութիւնն ամօթալի մոլութիւն մէ, մի՛ նուաճանար երբեք բանել ինչ որ չես մտածեր և մի ընեք երբեք գործ մը, որ սիրտդ չընդունիր։

—Խղճի անդորրութեան միակ դեղութիւնն է աղօթքը։

—Ազնիւ և դիւցազն է այն անձն որ իւր արդարադատ խղճին առջեւ չ'ի նուաճանար։

—Ընթերցանութիւնը կը լեցնէ միտքը գիտութեամբ, իսկ մտածութիւնն է՝ որ կարգաւորում մերը կընէ։

—Ազգութիւն՝ հոգւոյն վերք բուժող բայասան, երկիրն՝ երկնց հետ միացնող նուիրական հանգուցն, մարդու և Արարչին մէջ անտեսանելի միջնորդն է։

—Ինչպէս որ աւանդ ձին անմաշելի կըլլայ, նոյնպէս ալ իւր կամքին թողուած տղայն կը մոլորի։

—Առաքինի մարդն պէտք չէ մոռնալ թէ բովանդակ աշխարհ իւր հայրենիքն է և բոլոր մարդիկ իւր եղբարքն են։

—Նա որ ուղիղ կը գործէ, իւր անձն դեպի Աստուած կուղղէ։

—Այն մարդը, որ բարեք չընեք իւր ընկեր արարածոց՝ չի կրնար հաճույանալ Աստուծոյ։

—Ծուռի, տառապիլ և մեռնի։

—Ահա մեր բոլոր պատմութիւնը երեք բառով։

Հաւաքեց
ՍԵՐՈՎԱԷՎ. Վ. ՍԱՄՈՒԷԼԵԱՆ
Ս. ԵՐԵԱՆԱԳԷՄ։

ԼԵԹԱՅԻՑ

«Մաղիկատէ օգուճմուց տուր։

ԴՈՒՆ ԲՈՒՆ ԲԱՂՆԻ ԱՐԹՈՒՆ

Հարսնիքներուն դուռները բացուեցաւ, երիտասարդաց խելիքը գլուխը գալով՝ անեցեք եւ բազմացալուք միտքերին ինկաւ, մանաւանդ եթէ հարսանեաց ծախքն ալ իբրեւ թրախօմ աղկան կողմէն վճարուի, ալ ամէն բան լընցած է։ Երբ վճարուեալ ամուսնանալու փափաքող երիտասարդի մը ամեն սեծ մտմտութեամբ աս կտորն է, ասոր ալ ճարը գտնուելէն վեջը ալ այնուհետեւ ո՞վ չը կարողութիւն ճամբան դիմացը ելլողին, զհա-

րէ, —Աստուծոյ բարին։ —Ո՛ր կերթաս, —հարսնիք։ —Ո՛ր կէ կուգաս, —հարսնիքէն։ —Ի՞նչ կընես կոր, —հարսնիք։ —Ի՞նչ կը մտածաս, —հարսնիքս։

Ահա ասոնք են հիմակուան երիտասարդաց խօսակցութիւնները, Պօլսոյ շրջակայներէն գիւղի մը մէջ այս օրերս զուարճալի հարսնիկ մը տեղի ունեցաւ, որ բաւական հետաքրքրական ըլլալուն Ուրդոյ ընթերցողաց կը հաղորդենք։ Երիտասարդ մը ասկէ տարի մը առաջ աղնուական կոկիկ ընտանիքէ աղջկան մը հետ կը նշանուի, պայմանաւ որ քեան պէտք եղած օրը 400 ոսկի պիտի առնէ։

Մեր չուներու երիտասարդը առաջին նշանուելէն յետոյ, կաղանդ, փուռ, ջատիկ կանցնի, ամենեւին այցելութեան չերթար, իւր չուրը գտնուողները կը հաճեցնէ ալ նէ՛ երիտասարդը՝ չիտի կրտսերսէն պիտի հետեւէ կէսթիւրմէի, պէն էօլլէ իր օսմոր բօլթիքէ գարջը իշխէ ետքամամը ընելով անմեղներն պիտի չի հանդիպիր։

Երիտասարդին այս անկանոն վարմունքին թէպէտեւ աղկան կողմէն քիչ մը կրնէն թիւթիւթիւ կըլլայ ալ նէ, մանչը կէսթիւթիւ ըլլալուն բերանին կը գոցեն ու բան մը չեն խօսիր։

Հարսնիքին օրերը կը մօտենայ և քեան պիտի կրնան, որոյ չնորհիւ մանչը կը տիրանայ այն 400 կուր և կարմիր ոսկիներուն, և կոկիկ հարսնական պատրաստութեանց։

Աղջկան կողմը իւր անձաժար պատրաստութիւնները ընելէն վեջ 2 աչքեր, 3 մասաճը, 2 պապասուր, տեսակ տեսակ ըմպելիներ, չէքերլամներ, խուճ մը ընտիր միւղիք և վարդապետ 6 քահանայ և տիրացու տղաքներ, ասոցիւն զատնաւ կարգադրութիւններ որպէս զի երբ հարս առնելու գալու ըլլան պատկուցութիւն մը ըլլայ՝ 6 հատ ընտիր երիտասարդ, 6 մատամ և մարմուղէ կազմ և պատրաստ էին փեսան ընդունելու։

Իսկ մանչուն կողմի պատրաստութիւնն էր խաւպսը երկընթիւ մը, 4 քահանայ, 4 հրաւիրեալ, մէկ պիտիք օղի մէկ պիտիք քինի, քանի մը տեսակ պտուղ, ինչ որ է մեզի ինչ։

Հարսնիքին կիրակի օրը աղջկան կողմը մեծ իրարանցումի մէջ էին, շատ մը հրաւիրեալներ մէկմէկու ետեւէ կուգային, անուշ իքրամ և այլն ըլլալէ վեջ խուճ խուճ աղջկան իրարու տարուս կուտային, սերիշ կողմ հարսնիքի տէրերը պատրաստութիւն կը տեսնէին կերակուրի և անակով ծաւր 5ը կերթալ և նշանուելով որ հազիւ ծամը 8—9ին հարս առնելու կուգան՝ կերակուր ու տեսնուողում կուտան որ տողտողան մէջտեղէն վերնայ, հազիւ ասոնք կերակուրի կը նստին և ահա տանը դուռը կը զարնեն, ծառաներէն մին կը վազէ դուռը բանալու և կը տեսնէ կառք մը կեցեք է, ուրկէ դուրս կը ցատկեն քահանայ մը, քեամի կնիկ մը, և երկու էրիկ մարդ։

Ծառան ասոնք հիւր կարծելով անմիջապէս վեր իմաց կուտայ, հիւր եկաւ ըսելով, անմիջապէս երկու կէնճեր վար կը վազեն հիւ-

րերը դիմաւորելու, բայց ո՞րչափ մեծ կըլլայ զարմանքնին երբ կը տեսնեն թէ եկողները ոչ թէ հիւր այլ փեսան էր որ հարսը առնելու եկեր էր։

Լուր կուտան հարսին մօրը որ դող ելլելով ինչ ըլլալը չգիտնար, բայց ի՞նչ ընէ, կամացուկ մը բերանը սլքելով հիւրերը սենեակ կառնալու դէ, անդին ճհարս առնելու եկեր են ըսելով լուրը մէկէն ի մէկ կը տարածուի, փոքրը իրար կոնցնի և պատու հանները կը թափին կառքերը սէրը ընելու մատմաղէներն ու երկնասարներն։ Ընն սեղանին տակէն շաթալին ձրգելուն պէս դուռը կը վազեն, բայց ափ ի բերան կը մնան երբ կը տեսնեն միմիայն մէկ պարագ կառք մը։

—Պու՛նէ թօհաֆ շէյ Մ. կարպիս կիւվէյի կէլիօր տէյի պիղէ օնուն մու իթիլէր։

—Նէ օլունու պէ շաղկըն, կըսէ անդին 40 տարեկան մարդ մը, կիւվէյի եօգարտա պիլինճի սիկարաւոր պիլիթիպ, չիմտի ի քինճի սիկարաւորն պիլէ պաշլա տը։

—Ամա էթմին հա, է էյի ետարապալար նէրտէ։

—Իլթէ արապա կէօքմէեօրմուսուն։

—Ո պիթ թանէ։

—Իլթէ օ տա պիթ արապա իլէ կէլտի։

—Ծօ պու՛նէ քէբազէ ատամը՝ մը, շունուն էրիզնիւ կէօքմէյիմ պարի բսլով վեր կելլեն։

Վերը խուճ մը վանայք, հարսն ալ մէջքին առած պատուհաններէն բան մ'ալ չտեսնենուն։

Քա մեղայ, աս լախրտըն ով հանեց, զահէր ասանկ հարս առնել կըլլայ, արապա մը միտափրի եկեր է նէ հարս առնել քիտցեր են։

Այս միջոցին քին տակէն խընդալով ու ձեռքերովը երեսը գոցած կին մը ներս մտնելով։

—Քա վոյ, ոտու՛րիդ պազենմ իրաւ է եղեր։

—Քա Ուսկուկ հանմ, ի՞նչ եղաւ, ի՞նչը իրաւ է եղեր։

—Ան հիմակուան մէկ առապա, յով եկողները փեսան է եղեր, հարս առնել եկեր են։

—Վոյ վայ պանա, խաթիպի պէն մէկ արապայով պիտի տանին։

Հարսը այս տարածաշնութիւնը լսելուն պէս, թէլը քող, մէկդի կը նետէ, և շես ատանկ անճոռնի մարդց հարս չեմ երթարքը սեղ, ով կսկսի լալ։

Հարսնեւորները հարսին վրայ թափելով կսկսին լօլօլել, ատօզել, բաց տեսնելով որ անկարելի է կը պարտաւորին մայրը կանչել։

—Մայրը կուգայ, երեսին գոյնը բոյորովին նետած, և փոխանակ աղջկը խրատելու ինքն անկէ աւելի կսկսի բերին տալ։

—Սուս եղիք աղջկան, սուս եղիք, աս ինչ ծուռ էր գլուս եկաւ, քա են պայադին պիլէ 3-4 արապայով հարս առնել կելթայ, մենք ա՛ս խտար պայադի եղանք։

Քա աս ի՞նչ նամուսնու գութիւն է, տո ի՞նչ օնորուցութիւն է։

(Տե՛լագի)